

anseer for at være i høj Grad betænkelig. Det er det, jeg i Almindelighed vil bemærke med Hensyn til disse Endringsforslag. Hvor et Forslag er fremkommet under Forhold, som nærværende, og med Stræben efter den muliggste Smødekommene, skal man være forsigtig med at tilintetgjøre Forslaget ved Tilføjninger, som betage det dets Hovedtanke, og derved nøde dem, der have stillet det, til selv at opgive Forsøget. Jeg har allerede forrige Gang sagt, at dette Forslag havde en vis ugunstig Stilling mellem dem, som syntes at optræde mere decideret. Det er vanskeligt at overbevise Folk om, at der kan være den fulde Bestemthed ved Siden af en Indrømmelse; at man, medens man erkjender en Nødvendighed, som Andre ikke erkjende, lige bestemt kan stille sig mod det, man ikke anseer for nødvendigt. Naar jeg nu henvender Betragtningen til de Herrer, som staae til begge Sider, da vil jeg til dem der ønske at gaae mindre vidt end vi, eller, hvis vi skulle tale om en Kamp med Regjeringen, der ønske at afvinge Regjeringen Mere, til dem vil jeg sige: Naar I ikke kunne opnaae alt Det, I ansee for ønskelig, saa overveier dog vel, om ikke det, som I ville forhindre, dog skeer, og om det da ikke er hensigtsmæssigt, om det ikke er Blikt at sørge for og bidrage til, at det skeer i den bedste Form; kunne I ikke gaae ind paa Forslaget, ja, da forkaster det; men arbejder foreløbig paa, at det Forslag, der tilsidst kommer til at foreligge, indeholder saameget som muligt af det, I maae ansee for godt og nyttigt. Til dem, der staae paa den anden Side, vil jeg sige: Forkaster ikke et Forslag, som tilfredsstiller, hvad der behøves, fordi I troe at kunne sætte alt igjennem i den Form, som der fra først af er påtaant. Betænk for det Første vel, om det er ret, at sætte det igjennem, og dette er Hovedspørgsmaalet; men betænk dernæst ogsaa vel, om det er sikkert; thi man kan regne feil. Der er endnu en Tanke, som af Mænd her i Salen er yttret for mig saaledes, at jeg troer at burde omtale den, nemlig, at man maaskee ved 3die Behandling kunde gaae ind paa et Forslag som dette, men at man endnu ikke skulde gjøre det ved 2den Behandling. Dette er, troer jeg, den

ubilligste Maade at stille sig paa til Forslaget; thi derved vil der paatrykkes Forslaget Charakteren af et saadant, som vedtoges for at tilfredsstille nogle Enkelte, for at vinde et lidet Antal Stemmer. Forslaget skal, hvis det antages, antages, fordi det er det i sig selv Rigtige, det, der tilfredsstiller den Betyrning og den Stemning, som det danske Folk ikke kan eller bør undertrykke, fordi det tilfredsstiller den danske Opfatning af den hele Handling, der skal foregaae (Nei!). Ja, der kan være forskellige Meninger derom, men de, der ville stemme for Forslaget, skulle stemme for det af den Grund; de skulle navnlig ikke først forkaste det og saa forlange, at de samme Mænd skulle komme frem med det igjen, de skulle selv aabent vedkjende dem, at de have den samme Betyrning ved ubetinget at tiltræde Regjeringens Forslag. Med disse Bemærkninger skal jeg hengive Forslaget, et Forslag, der gaaer ud paa, i Realiteten at indrømme Ministeriet, hvad det paaستاar og hvad vi troe, er nødvendigt, som Sagen nu staaer, men at indrømme dette og gennemføre det paa den Maade, at den danske Krones Rettigheder forbedres og bevares, og at den Ret, hvormed en ny Række af Regenter skulle sidde paa Danmarks Throne, uledes af en dansk Kilde.

Premierministeren: Jeg anerkjender villig det Skridt, som er gjort af den høitærede Taler, der nu satte sig, for at møde hvad han troer, Regjeringen kunde føle sig tilfredsstillet af. Jeg kan bevidne min Hoiagtelse for de Motivens Reenhed, som have ledet ham til at fremsætte dette Forslag. Jeg anerkjender den Patriotisme, som han har lagt for Dagen ved det Foredrag, han nys har holdt. Naar jeg altsaa alligevel maa erklære, at der i dette Forslag indeholdes en Deel, der gjør det saa væsentlig forskjelligt fra det fgl. Budskabs Indhold, at Regjeringen ikke kan gaae ind derpaa (Hør!), saa kan jeg vente den samme Retfærdighed mod Ministeriet af den høitærede Forslagsstiller, at han vil troe, at der hos Ministeriets Medlemmer ogsaa kan boe Patriotisme og Reenhed i Motiverne, og at deres Hensigt med at stille sig imod dette Forslag ikke er blot Rethaveri, for at vedligeholde sig selv i den Stilling, som de i For-